



**EKKLESIA AMSTERDAM**

**Zondag 16 mei 2021**

**Luisterlink – Over vrijheid, deel 2: Bronnen zaaien**

**Samengesteld door Mirjam Rigterink**

**1. Gij alleen (VL680, muziek Henri Heuvelmans)**

*Jij alleen. Niemand anders.  
Keer u om naar mij toe.  
In uw Naam onze kracht.  
Zend uw licht en uw trouw.  
Keer de loop van het lot.  
Keer mij om naar u toe.*

*Doe ons gaan op uw weg.  
Mij geschiedde uw woord.  
Niemand anders dan Jij.  
Keer u om naar mij toe.*

**2. Inleiding: Als vrijheid was wat vrijheid lijkt...**

**3. Lied om vrijheid (VL 796, muziek Bernard Huijbers)**

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren  
de mensen niet die wij nu angstig zijn –  
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,  
wij oogstten zeeën zonder te vervaren.*

*Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten  
wij wel wat leven is maar leven niet?  
Soms gaan wij op de vleugels van een lied  
en durven onze zwaartekracht vergeten.*

*Verlangen, pijn van ongekende duur:  
turen de verte in, niet kunnen laten  
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water –  
dan valt de nacht over het middaguur.*

*Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,  
heugenis aan het woord in den beginne,  
licht – ongebroken valt het bij ons binnen.  
Even zijn wij ontkomen aan de angst.*

*Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren  
de mensen niet die wij nog angstig zijn –  
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn  
en voor de grootste liefde niet vervaren.*

**4. Voorlezing uit "In den beginne" (Genesis 26:12-33)**

**5. Wie wil mag komen (VL490, muziek Antoine Oomen)**

*Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste  
Alfa en Omega, begin en einde.  
Wie dorst zal ik om niet te drinken geven  
uit mijn bron, die bron van levend water.*

*Wie wil mag komen, zegt Gij,  
komen drinken*

*Ik zal er zijn.*

**6. Bronnen zaaien**

**7. Hoe ver te gaan? (VL 318, muziek Antoine Oomen)**

*Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?  
Nooit meer gebaande.  
Hoeveel paar voeten zijn zij? Twee-drieduizend.*

*Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar.  
Kreupelen, blinden.  
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt en licht geeft.*

*De zon zal hen niet steken overdag.  
Bij nacht de maan niet.  
Zij stoten zich aan stenen. Niemand draagt hen.*

*Omdat zij willen leven als nog nooit,  
angstig te moede  
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.*

*Niet hier hun vaderland, en schaamteloos  
wagen zij alles.  
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.*

*Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,  
zal weer ontvlammen.  
Zij blijven kinderen, zij worden groter.*

*Hun stoet is zonder einde en getal.  
Tel maar de sterren.  
Zij weten van de Stad met fundamenten.*

**8. Hoe ver te gaan**

**9. Ode aan de lucht (tekst Pablo Neruda (vertaling: Dolf Verspoor, muziek Antoine Oomen))**

*Ik was uit wandelen gegaan  
en wie kwam ik tegen? De lucht.*

*Ik groette hem met ontzag en zei:  
'wat ben ik blij  
dat u die doorzichtigheid  
nu eens hebt uitgetrokken,  
nu kunnen we wat praten'.  
Hij bleef maar dansen  
woei door de bladeren heen,  
blies met zijn glimlach  
het stof van mijn zolen,  
hief toen zijn hele  
blauwe tuigage,  
zijn glazen skelet,  
zijn briezen oogleden  
omhoog  
en als een mast zo pal  
hoorde hij mij aan.*

*Ik kuste zijn hemelsblauwe koningsmantel,  
hulde me in zijn hemelszijden wappervlag  
en zei:  
koning of kameraad,  
bloemkelk, vogel of dauwdraad,  
ik weet niet wie u bent  
maar één ding vraag ik u:  
verkoop u nooit.*

*Het water heeft zich verkocht  
en in de woestijnen  
zag ik de pijpleidingen doodlopen,  
de druppels ophouden,  
en ik zag de armen, het volk,  
rondwankelen in het zand,  
omzwervend met enkel hun dorst.  
Ik zag het nachtlucht  
gerantsoeneerd,  
In het huis van de rijken  
brandde volop licht.  
In de nieuwe hangende tuinen  
is alles zonsopgang –  
alles is zwart  
in het ontstellende  
donker van de krotten.  
Daar gaat enkel nacht op,  
stiefmoeder,  
met tussen haar uilenogen  
een dolk –  
en een gil, een misdaad  
staat op en dooft uit  
door het donker verzwolgen.*

*Nee, lucht,  
verkoop u nooit,*

*laten ze u niet kanaliseren,  
en nooit de pijp laten ingaan,  
laat u niet kisten,  
niet in tabletten persen  
laat u niet inflessen,  
kijk uit!*

*Roep me  
als u me nodig hebt:  
ik ben de dichter, kind  
van armelui, vader, oom,  
neef, bloedeigen broer  
van de armen, van alle armen  
van mijn land  
en alle vaderlanden,  
van de armen die wonen aan de rivier,  
en die wonen hoog  
op de loodrechte bergwanden,  
die steen kloppen,  
planken spijkeren,  
kieren naaien,  
hout zagen,  
aarde malen,  
en daarom wil ik  
dat ze vrij blijven ademen;  
u bent al wat ze hebben,  
daarom bent u  
doorzichtig, dan kunnen ze  
zien wat morgen brengt,  
daarom bestaat u,  
lucht,  
laat u dan inademen,  
laat u niet vastleggen,  
vertrouw de lieden niet  
die in auto's komen aanrijden  
om u te taxeren,  
láát ze,  
lach ze uit,  
floep hun hoed af,  
ga niet in op  
hun voorstellen,  
laten we samen  
door de wereld dansen,  
dan gaan we de  
appelbloesems afwaaien,  
dan waaien we de ramen binnen,  
dan fluiten we samen,  
dan fluiten we  
wijsjes  
van gisteren en morgen,  
en dan komt de dag  
dat wij licht en water*

*aarde en mens  
bevrijden, dan zal het zijn:  
alles voor allen,  
zoals jij bent.  
Daarom: voorzichtig nu,  
kom mee,  
we moeten nog zoveel  
dansen en zingen,  
kom mee  
naar de bergen hoog  
naar de volle zee,  
kom mee  
naar waar de nieuwe lente  
te bloeien staat  
en in een vlaag  
van wind en lied  
delen we de bloemen uit,  
de geur en de vruchten,  
de lucht  
van morgen.*

### **Verantwoording**

Alle liedjes zijn geschreven door Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel ([www.ekklesia-amsterdam.nl](http://www.ekklesia-amsterdam.nl)). De solo fluit intermezzi zijn uit '6 Tango Etudes: No.4, Lento', gespeeld door Felicia van den End (CD: "Sonoro").